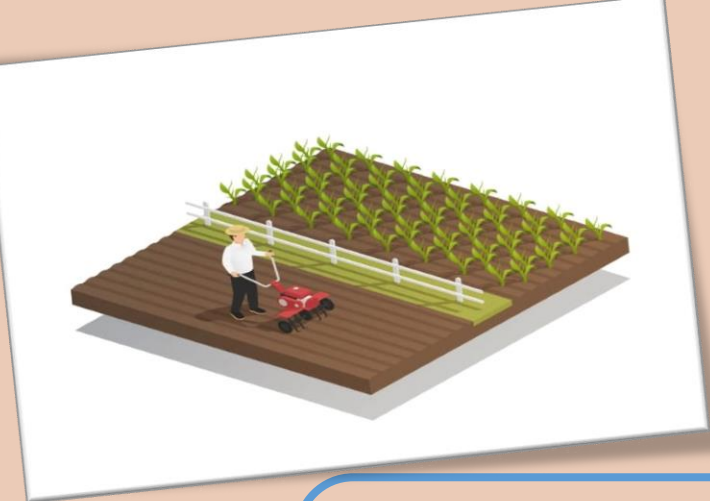

שליטה מול שמיטה

(מצגת מלווה לשיעור)

”וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אֶרְצָךָ וְאַסְפָּתָהּ אֶת תְּבוּאָתָהּ. יֵא וְהִשְׁבִּיעַתָּ
תְּשֻׁמְטָנָהּ וּנְטִשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמְּךָ וַיִּתְּרֶם תֹּאכַל חֵיטְ הַשָּׂדֶה כִּן
תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ” (שמות, כג)

- מהן שתי הפעולות שהאדם מצווה עליהן?
- מהו לדעתכם ההבדל ביניהן?

מצות עשה להשמיט כל מה שתוציא הארץ בשביעית שנאמר והשביעית
"תשמטנה ונטשתה" וכל הנועל כרמו או סג שדהו בשביעית ביטל מצות
עשה וכן אם אסף כל פירותיו לתוך ביתו אלא יפקיר הכל ויד הכל שוין
בכל מקום שנאמר ואכלו אביוני עמך..."

(הלכות שמיטה ויובל, פרק ד הלכה כ"ד)

- מה מבקשת התורה להשיג בכך ?
- מדוע נותן הרמב"ם דוגמה של אדם המחלק את הפירות אך נועל את הכניסה לשדה שלו?
- מה הרעיון של החובה לנטוש באופן אקטיבי את השדה ?

זהו שאמר הכתוב: " ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו ..."
רבי יצחק נפחא אמר: אילו שומרי שביעית, ולמה נקראו גבורי כח?
כיון שרואה שדהו מובקרת (מופקרת), ואילונותיו מופקרין, והסיגין מופרצין ורואה פירותיו
נאכלין, וכובש יצרו ואינו מדבר.
ושנו רבותנו: "איזהו הגיבור הכובש את יצרו "

- מדוע, לדעת ר' יצחק מקיימי מצוות השמיטה נקראים: "גיבורי כח"?
- נסו לחשוב, מה לדעתכם התורה מנסה לעצב אצלנו על ידי קיום מצווה זו?
- אילו מידות נפשיות נדרשות כדי לקיים את מצוות הנטישה של השדות?

ועכשיו אלינו...

- איזה תפקיד אתה מחזיק חזק ואלך ולא מוכן לשחרר? (מדריך בצוות הדרכה, תפקיד בבית, תפקיד בכיתה או במקום התנדבות)
- איזה מקום חדש אתה מוכן / רוצה להיכנס אליו?
- איזה ערך/ תרומה יכולה להיות לכיתה / לשבט / לקבוצה בה אתה נמצא, אם כל אחד יפנה מקום?
- מה מונע מאיתנו לאפשר מקום או לשחרר משהו אצלנו?